

jeg troer, at det er hensigtsmæssigt, naar man engang vil forandre Vægtinddelingen, da at faae saa faa og simple Betegnelser som muligt og navnlig at indgaae at indføre Navne, hentede fra fremmede Sprog, som de Folk, der meest beeltage i den daglige Handel og Omsætning, ikke kjende, og som altsaa let frembringe Forvirring. Saadanne fremmede Benævnelser ere de to, der findes i Lovudkastet, saaledes som det vedtoges ved anden Behandling, Steen og Unzer. Steen er en Vægtbetegnelse, der aldrig nogenstinde før har været brugt i det danske Sprog; Ordet høves jo nok, men i en ganske anden Betydning. Unze er en latinisk Benævnelse paa en Vægtstørrelse, der rigtig nok har været brugt og bruges i Apothekervægten, men som aldrig har havt Noget at sige i den almindelige Handel. Nu vil man maaskee gjøre mig den Indvending, at Centner og Dvint ogsaa ere fremmede Benævnelser. Ja, ganske vist, Centner er et fremmed Ord, men det er alle Mennesker bekendt, det er saa længe siden, at det er gaaet over i Sproget, at enhver veed, at det betyder 100 Pund. Og det Samme er Tilfældet med Dvint, som er en Forkortelse af Dvintin og paa det Nærmeste svarer til den Vægtstørrelse, der ved dette Sidste betegnes. De Allerfleste vide, hvad det betyder, thi denne Vægtstørrelse anvendes i visse Grene af Handelen, den bruges for Exempel ved Silke-Handelen; det er noget ganske Almindeligt at kjøbe eet eller nogle Dvintin Silke. Disse to fremmede Betegnelser ere altsaa ikke Almeenigheden ubekjendte, og de ville ikke kunne frembringe nogen Forvirring. Hvad derimod Steen og Unze ere, det veed Ingen. Det ærede Medlem, fra hvem det vedtagne Forslag hidrører, anførte som Grund derfor, at det var bekvemmere at have en Underafdeling imellem 1 og 100 Pund. Det skal jeg ikke nægte, at det er; vi have jo hidtil været vant til at have en Afdeling imellem Pund og Centner, nemlig Ris-pund. Men jeg troer alligevel ikke, der vindes syn-delig ved at indføre en saadan Underafdeling, fordi, naar man anvender Decimalsystemet og bestandigt regner med 10, Regnemaaaden bliver bethdelig lettere end den, vi hidtil have været vant til. Man har jo ogsaa, om ikke i den

daglige Handel, saa dog i alt Regnskabsvæsen, for længe siden vænnet sig af med at benytte Underafdelingen mellem Rigsdaler og Stilling; Marken er der saagodtsom forsvunden. Hertil kommer, at Regeringen med sine Sagkyndige holder paa Lovudkastets Inddeling som den hensigtsmæssigste. Hvad der dog for mig er det Vigtigste, er, at naar man vedtager det af os stillede Forslag, tilveiebringer man derved en Enhed i Vægtinddelingen mellem Kongeriget og Slesvig; hvis man derimod forkaster dette Forslag og fastholder det, der blev vedtaget ved anden Behandling, skaber man en Slesvigholsteensk Vægtinddeling. Man vil kalde dette en Bagatel! Ja, nogen meget stor Betydning har det heller ikke. Men vi have dog Exempler paa, at Bagateller ere blevne brugte paa en for vort Fædreland skadelig, ja farlig Maade, og vi skulle derfor ikke gjøre noget Skridt, hvorved vi befordre Enheden imellem Hertugdømmerne, selv i det Mindste, og opgibe Enheden mellem Slesvig og Kongeriget. Det er af denne politiske Grund, jeg finder det overmaade ønskeligt at vende tilbage til det oprindelige Lovforslag med den lille og meget hensigtsmæssige Ændring, som af Majoriteten af Udvalget er foreslaaet, nemlig en Underafdeling af Dvinten, som er bekendt inder det gamle danske Navn Ort. Jeg skal hermed anbefale vort Forslag.

Indenrigsministeren ad interim:

Mindretallet fik ikke megen Understøttelse i Ord ved denne Sags anden Behandling, men det fik derimod en Understøttelse, som utvivlsomt var det langt stærkere, nemlig ved Afstemningen; jeg var dengang nødsaget til at fjerne mig, forinden Afstemningen fandt Sted, og blev derfor ikke lidet overrasket ved at see, at det Forslag, som Ingen havde talt for med Undtagelse af selve Mindretallet, dog havde seiret ved Afstemningen. Jeg kan i alt Væsentligt henholde mig til den sidste ærede Tale. Jeg vilde aldrig kunne tilraade, at vort Vægtsystem blev afvigende fra det, der gjælder i de andre Landsdele; jeg troer, at hvor ubethdelig Sagen end er, vilde det dog være høderst uheldigt at fastsætte forskjellige Vægtinddelinger i Monarchiet. Man staaer desuden ikke ganske med frie Hænder